selv samme Tilfælde. Naar man efter den nu bestaaende Ret modtager et Pantebrev, saa veed man, at man faar Panteretten, som tilsiges derefter, hvis man har undersøgt Pantebøgerne og har Tillid til Skyldneren. Ved at opnaa Panteretten fra Udstedelsesdagen faar man altsaa ogsaa her Sikkerhed for, at man ikke kan blive overfalden af Trediemand, som kan have Dom, Forlig eller arrestabel Fordring, paa selv samme Maade, som jeg før bemærkede med Hensyn til Kjøberen og Sælgeren. Den foreslaaede Indretning har ogsaa her den samme Mangel, nemlig at den stiller Laangiveren blot for Overraskelser fra Trediemands Side, og i dette Stykke er altsaa med Hensyn til Pantebreve den nuværende Tilstand at foretrække for, hvad der her er foreslaaet. Dette er Tilfældet ikke blot ved Stiftelsen af nye Pantelaan, men ogsaa i det daglige Omsætningsliv ved Fornyelse af Laan. Dette gjælder saaledes med Hensyn til flere offentlige Kasser, navnlig dem, der fortere under den ærede Justitsminister, t. Ex. Overformynderiet; det er jo en Indretning, der har et meget stort Antal Panter omkring i Landet, og da det er henlagt til Kjøbenhavn, skulle alle Obligationer i Reglen fornys her i Kjøbenhavn; i det Mindste sker det for Sjællands Vedkommende. Naar nu altsaa en Eiendom er solgt, hvori Kjøbenhavns Overformynderi — jeg tager det exempelvis, der er flere, maaske mange, andre Indretninger, der bruge den samme Fremgangsmaade — er Panthaver, og Kjøberen skal indfri den ældre Obligation, saa fordres der, at alle Obligationer ere i Orden. Dette kan i Reglen ikke ske, uden at Kjøberen paa en eller anden Maade skaffer sig en kort midlertidig Pengeforstrækning for at indfri de Obligationer, der staa i Veien for den nye Ordning af Forholdet, og da sker det saaledes — i det Mindste er det sket i mange Tilfælde, som jeg har set og deltaget i — at Skyldneren giver den, der vil forstrække med de midlertidig fornødne Kontanter, et Skadesløsbrev, der giver Pant i Eiendommen, og Mellemmanden besørger da i Tillid til dette Skadesløsbrev Omsætningen og skaffer Papirerne i Orden, uden at Skadesløsbrevet nogensinde bliver thinglæst, fordi Mellemmanden veed, at naar han har Sagen i Orden, saaledes at Hoveddokumentet kan læses den første eller den anden Retsdag, saa behøver han ikke Videre end at lade Skadesløsbrevet ligge, thi han har Panteret indtil 2den Retsdag. Men dersom man gaar hen og vedtager, hvad Landsthinget her har foreslaaet, saa afskjærer Thinget en saadan Fremgangsmaade, i det Mindste i alle sædvanlige Forretningsforhold, — ikke hvor der kan finde Venskab eller Slægtskab Sted imellem Mellemmanden og den egentlige Laantager eller Laansøger, men i alle sædvanlige Forretningsforhold vil der kræves en ganske anderledes beværlig Sikkerhedsstillelse, t. Ex. Haandpant eller Kaution. Men dette er dog at paabyde en Besværlighed, som ikke behøves, idet der nemlig efter den nuværende Tilstand ikke kræves saadanne kostbare og vanskelige Forretningsforhold. Den ærede Minister betegnede under 1ste Behandling min Stilling til Sagen som forhistorisk og ultrakonservativ. Jeg vil ikke tale om nogen Sammenligning imellem mig og den ærede Minister, men jeg vil blot som Svar derpaa sige, at det, som den ærede Minister her vil indføre, er en moderne Spændetrøie, og den mener jeg, at man ikke stiltiende skal lade sig lægge paa. Jeg tror, at man, for at blive i Lignelsen, skal bruge en Klædning, der passer til de daglige jevne Arbeidsforhold hertillands, og ikke bryde sig om det moderne udenlandske Tilsnit, det sætter jeg ikke Pris paa, i den Retning maa den ærede Minister meget gjerne distancere mig i Henseende til Radikalisme. Men jeg har een Betragtning til, som jeg tror har Meget at sige med Hensyn til disse Paragrafer. Saa ofte der her har været Tale om mine Ændringsforslag til Konkursloven, har man mødt mig med den Bemærkning, at dette Lovforslag er et harmonisk Hele, der ikke taaler nogen Ændring, thi saa taber det sin Figur og smukke Skil-